

48, 20, 18, 26, 113, 31, 40. *das Verrühren, Umrühren, Quirlen*: दधि°  
KHANDOM. 34. सिन्धु° PRATĀPAR. 93, b, 3. *das in-Verwirrung-Bringen*:  
शत्रु° ebend.

विलोडयितर (wie eben) nom. ag. zur Erklärung von विगाढर Schol.  
zu BHATT. 9, 29.

विलोडित (wie oben) 1) adj. *verrührt, umgerührt*. — 2) n. = तक्र  
RĪGĀN. im ÇKDr. = दधि AUSH. 42.

विलोप (von 1. लुप् mit वि) m. 1) *Verlust, Unterbrechung, Störung,*  
*das zu-Nichte-Werden* R. 2, 48, 23 (43, 28 GORR.). साधु° (so ist zu schreiben)  
MBH. 8, 813. धर्म° 12, 3366. अविलोपेन धर्मस्य 3, 3232. एतद्वृत्ति°  
KĀM. NĪTIS. 3, 65, 18, 8, 9, 61. KUSUM. 22, 6, 27, 3, 38, 20, 32, 7. अ° RV.  
PRĀT. 11, 28. Schol. zu 8, 10. — 2) *Raub*: स्वर्गरत्न° HARIV. 7628. —  
Vgl. लोप und विपरिलोप.

विलोपक (vom caus. von 1. लुप् mit वि) nom. ag. 1) *der Etwas zu*  
*Nichte macht*: धर्म° HARIV. 11179. कलिकाल° PAÑKAR. 4, 3, 159. — 2)  
*Plünderer*: राजकाश° MBH. 12, 3058.

विलोपन (wie oben) n. 1) *das zu Nichte-Machen*: तस्य रावणसैन्यस्य  
कर्वन्टुष्टिविलोपनम् R. 6, 90, 27. — 2) *das Auslassen, Weglassen*: धर्मे-  
वादि° (so ist zu schreiben, d. i. धर्व-इवादि-) SĀH. D. 637. — 3) *das*  
*Zerpflücken*: केचिन्माल्यविलोपनैकनिपुणाः (es könnte auch die Bed.  
*Stehlen* angenommen werden; wahrscheinlich ist aber विलोपन nur Fehler  
für विलेपन) SPR. (II) 1902. — 4) *das Stehlen*: पररत्न° HARIV. 8212.

विलोपिन् (von लुप् mit वि) adj. *zu Nichte machend*: मद्राग° RAGH.  
10, 12. सौभाग्य° KUMĀRAS. 1, 3.

विलोपतर (wie oben) nom. ag. *Dieb, Räuber* MBH. 13, 3095.

विलोप्य (vom caus. von 1. लुप् mit वि) adj. *zu Nichte zu machen*:  
नहि पुरुषैः परकीर्तये विलोप्याः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S.  
7, 28, Cl. 4.

विलोभन (vom caus. von लुभ् mit वि) n. 1) *das Locken, Verlockung*:  
अकृतस्य विलोभनात्तैर्म RAGH. 8, 68. KIR. 10, 17. कन्या° BHAR. NĀTJAC.  
18, 69. °वस्तूनि DAÇAK. 188, 4. — 2) *das Hervorheben von Vorzügen* (wo-  
durch man Jmd zu Etwas zu verleiten sucht) BHAR. NĀTJAC. 19, 71, 57.  
DAÇAK. 1, 25. SĀH. D. 342. PRATĀPAR. 21, a, 4.

विलोम (2. वि + लोमन्) 1) adj. (f. स्त्री) = प्रतीप H. 1463. an. 3, 472.  
MED. m. 33. a) *wider das Haar —, wider den Strich —, in entge-*  
*engesetzter Richtung gehend, in verkehrter Ordnung laufend*: त्रिक-  
वलनविलोमं वीक्ष्य दूरतस्त्वेदं so v. a. *hinter sich* RĪGĀ-TAR. 1, 374.  
— b) *widerspänstig*: ein Elephant VARĀH. BRH. S. 94, 12. — 2) m. a)  
*Schlange*. — b) *Hund*. — c) Varuṇa H. an. MED. — 3) f. ई *Myrobalan-*  
*enbaum* H. an. MED. — 4) n. = अरघट्टक H. an. MED. (hier fälsch-  
lich अरघट्टन).

विलोमक adj. *verkehrt* ĠATĀDH. im ÇKDr.

विलोमज्ञ adj. = विलोमज्ञात VP. 435, N. 8.

विलोमज्ञात adj. *gegen den Strich geboren* d. i. *von einer Mutter ge-*  
*boren, die zu einer höheren Kaste gehört als der Vater* BHĀG. P. 1, 18, 18.

विलोमजिह्व m. *Elephant* TRĪK. 2, 8, 34. H. Ç. 174. HĀR. 14.

विलोमत्रैराशिक rule of three terms inverse COLEBR. Alg. 34.

र्विलोमन् 1) adj. a) = विलोम 1) a) Gegens. सलोमन् TS. 6, 2, 5, 1, 7,

4, 5, 4. TBR. 1, 3, 11, 4. ÇAT. BR. 1, 3, 23, 7, 3, 19. PAÑKAR. BR. 19, 8, 6.  
पवनविलोमा कुटिलं याता (उत्का) *gegen den Wind gerichtet* VARĀH.  
BRH. S. 33, 29. रात्रियुसंज्ञेषु विलोम जन्म (d. i. *रात्रिसंज्ञेषु दिवा जन्म*  
*युसंज्ञेषु रात्रौ जन्म* Comm.) BRH. 26(24), 4. — b) *haarlos*: शिरस् KATHĀS.  
61, 186. — 2) m. N. pr. eines Fürsten VP. 435. BHĀG. P. 9, 24, 18.

विलोमपाठ m. *das Hersagen in umgekehrter Ordnung* d. i. *von hin-*  
*ten nach vorn* Verz. d. Oxf. H. 106, a, 34.

विलोमवर्णा adj. = विलोमज्ञात ÇKDr. nach der SMRTI.

विलोमातरकाव्य n. Titel eines *Gedichts, das silbenweise auch von*  
*hinten nach vorn gelesen werden kann*, = *रामकृष्णकाव्य* Verz. d. Oxf.  
H. 132, a, No. 240.

विलोमित (von विलोमन्) adj. *verkehrt* NAISH. 22, 47.

विलोल (von लुल् mit वि oder 2. वि + लोल) adj. (f. स्त्री) *sich hin-*  
*undher bewegend, unruhig, unstät*: घण्टा RAGH. 7, 38. हार 16, 68. यष्टि  
KUMĀRAS. 3, 8. पञ्चव 4, 38. कमल KATHĀS. 103, 162. दर्विहारी PAÑKAR. 3,  
3, 21. अलक KATHĀS. 13, 92. जिह्वा 22, 63. RĪ. 1, 14, 19. BHĀG. P. 2, 7,  
28. Auge, Blick RĪ. 2, 9. RAGH. 7, 11, 8, 58. KUMĀRAS. 3, 13. GĪT. 1, 40.  
KIR. 8, 45. KĀURAP. 10. KHANDOM. 93. KATHĀS. 37, 14. अश्रुविलोललोचन  
BHĀG. P. 8, 22, 14. °तारक SPR. 1311 (II). 1638. विलोलतिलकाक्षैः सने-

त्राम्भोभिराननैः RĪGĀ-TAR. 4, 130. नदी MĀRK. P. 77, 6. शलभ, काम SPR.  
(II) 2303. यस्य चेतसि सदा मुर्वैरी बलवीजनविलासविलोलः KHANDOM.  
35. लक्ष्म्या विद्युद्विलोलया KATHĀS. 1, 3, 48. अयि कुञ्जरकर्णात्तादपि पि-  
प्पलपञ्चवात् अपि विद्युद्विलसिताद्विलोलं ललनामनः || SPR. (II) 421.

विलोलन (von लुल् mit वि) n. *das Hinundhergehen, unstätes Wesen*:  
°परिमाहृतैः PAÑKAR. 3, 3, 3.

1. विलोहितं (2. वि + लो°) m. *eine best. Krankheit* AV. 9, 8, 1, 12, 4, 4.

2. विलोहित (wie oben) 1) adj. *hochroth* (nach MAHLDR.) VS. 16, 7.  
52. क्रोधविलोहितान्त HARIV. 13164. RAGH. 16, 77. पामुविलोहितवप  
(राङ्ग) VARĀH. BRH. S. 3, 59. विग्रह der Sonne MĀRK. P. 107, 7. Beiw.  
Çiva's MBH. 7, 2877. 8, 1447. 10, 256. 12, 10359. 14, 202. — 2) f. स्त्री N.  
einer der sieben Flammenzungen MUNP. UP. bei MAHLDR. zu VS. 17, 79.  
मुलोहिता die gedr. Ausg. 1, 2, 4.

विष्ठा *Asa foetida* SUÇR. 2, 433, 2. — Vgl. विष्ठा.

विवंश m. Bez. der Vaiçja in Plakshadvīpa VP. (2te Aufl.) 2, 193,  
N. 3. die richtige Lesart ist wohl विविंश.

विवक्तर (von वच् mit वि) nom. ag. *der Etwas richtig auf sagt, Be-*  
*richtiger* AIT. BR. 3, 35. — Vgl. उर्विवक्तर.

विवक्त्व (von विवक्तर) n. *Beredsamkeit*: संस्तवव्यक्त° adj. RĪGĀ-  
TAR. 4, 498.

विवर्द्धन् (von वच् mit वि) adj. *beredt* RV. 7, 67, 3.

विवर्तण adj. etwa *spritzend* (von वत् = उत्), Beiw. des Soma: म-  
घो अन्धसो विवर्तणस्य पीतये RV. 8, 1, 25, 21, 5, 33, 23. 45, 11. VĀLAKH. 1, 4.

र्विवत्तसे Refrain in den Vīmada-Liedern, ohne Bedeutung für den  
Zusammenhang, RV. 10, 24. fg. nach NIR. 3, 13 von वच् oder वक्, nach  
NAIGH. 3, 3 Synonym von मरुन्.

विवत्ता (vom desid. von वच् f. 1) *die Absicht Etwas auszusprechen,*  
*auszudrücken* ÇIKSHĀ 8 in Ind. St. 4, 106. तद्विषयदर्शनविवत्तया ÇĀMK. zu  
BRH. ĀR. UP. S. 26, 83. 137 (°तस्). SARVADARÇANAS. 41, 11. fgg. 158, 3, 4.